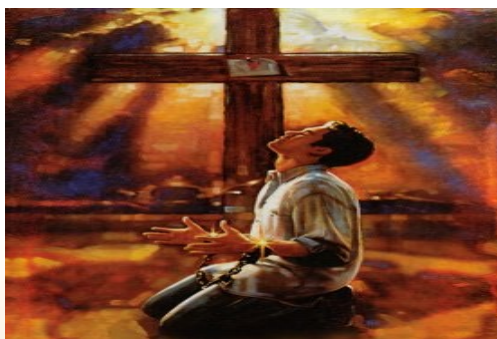

دروس مقدماتی کلیسای ۲۲۲ فنلو

"درس نهم"

توبه و تولد تازه از دیدگاه کتاب مقدس

در درسهای گذشته به وضعیت بسیار بد انسان از لحاظ روحانی و سقوط از استاندارد و قدوسیت خدا پرداختیم و این که مسیح آمد، روی صلیب رفت و کفاره ی گناهان ما را پرداخت تا نجات را برای ما فراهم کند. اشاره کردیم که مرگ و قیام مسیح چگونه در نجات مهم است. و خدا مسیح را به عنوان تنها راه نجات، به عنوان یک هدیه ی عالی عطا کرد تا هر کس به او ایمان آورد نجات یابد.

- اما پذیرش مسیح چگونه ممکن است؟

- برای دریافت نجات چه کاری باید انجام داد؟

- آیا توبه در مسیحیت با باورهای دیگر فرق دارد؟

- آیا ضمانتی هست که توبه ی ما در مسیحیت پذیرفته شده است؟

- تولد تازه چیست؟

سعی می کنیم با جواب دادن به این سوالات کمکی به افرادی که به دنبال نجات و رستگاری واقعی هستند بکنیم. عهد جدید به ما تعلیم می دهد که به کسانی که به عیسی مسیح ایمان می آورند و مرگ او را بر صلیب به خاطر گناهانشان می پذیرند و از گناهانشان توبه می کنند، گناهانشان کاملاً بخشیده می شود.

توبه چیست؟

توبه به معنای پذیرش گناهان خود و اعتراف آنها به خداوند و درک نیاز به رهایی یافتن از شرایطی است که گناه و عواقب آن برای فرد بوجود آورده است. توبه همچنین به معنای ترک کردن طریقهای نادرست و تصمیم به تغییر طرز فکر، احساسات و طریق زندگی است.

اگر کلمه ی گناه را معنی کنیم، در اصل عبری یعنی به هدف نژدن. اگر خدا هدف ما است، ما به هدف نژدیم و به هدف نرسیدیم. کلام خدا در رومیان 23:3 می گوید زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا قاصر می باشند. در واقع ما از هدف قاصر هستیم.

در اصل یونانی کلمه ی توبه (Metanoia) یعنی نو شدن یا عوض شدن فکر. یعنی تا فکر مسیح جای افکار کهنه ی انسانی ما ننشیند، توبه صورت نمی گیرد. در رومیان 2:12 می گوید همشکل این جهان نشوید، بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید. کلمه ی تازگی ذهن در اصل یونانی یعنی هر روزه ذهن را تازه کنیم و Metanoia یعنی هر روز از فکر مسیح تازه شویم، تا اعمال خود مسیح را انجام داده و پدر را خشنود سازیم.

توبه همچنین به معنای ترک کردن طریقهای نادرست و تصمیم به تغییر طرز فکر، احساسات و طریق زندگی است. کلام خدا به ما تعلیم می دهد که روح القدس انسانها را متوجه می سازد که گناهکارند و آنها را به سوی توبه و ایمان آوردن سوق می دهد (در مورد روح القدس در درسهای آینده بیشتر توضیح می دهیم).

یوحنا باب 16 آیه 8:

چون او آید، جهان را مجاب خواهد کرد که به لحاظ گناه و عدالت و داوری، تقصیرکار است.

پس از توبه و ایمان آوردن، روح القدس حیاتی تازه و نوین را به فرد می بخشد.

تیتوس باب 3 آیه 5:

ما را نه به سبب کارهای نیکویی که کرده بودیم، بلکه از رحمت خویش نجات بخشید، به غسل تولد تازه و نو شدنی که از روح القدس است.

این تولد جدید را کتاب مقدس به عنوان تولد تازه می نامد، که ما از خدا متولد و وارد ملکوت او می شویم. در واقع شخصی که قبلا در گناهان خود مرده بود در مسیح زنده می شود و صاحب طبیعتی

تازه می شود که در پی خشنود ساختن خداست و از گناه کردن گریزان است، زیرا انسانیت کهنه ی ما با مسیح مصلوب شد تا نفس گناهکار نابود گردد و دیگر بردگان گناه نباشیم (رومیان 6:6).

عادل شمردگی

تولد تازه تغییری است که پس از توبه کردن و ایمان آوردن شخص در درونش اتفاق می افتد. اما عادل شمرده شدن تغییری است که پس از ایمان آوردن در رابطه ی شخص با خدا به وقوع می پیوندد. از آنجایی که مسیح به خاطر گناهان ما جان خود را فدا کرد و متحمل گناهان ما شده است ما در حضور خدا بی گناه و عادل محسوب می شویم (رومیان باب 3 آیات 21 تا 26).

خدا نه فقط گناهان ما را می بخشد، بلکه عدالت و کاملیت مسیح را نیز به حساب ما می گذارد (اول قرنیتیان 1:30).

در واقع کلام خدا به ما تعلیم می دهد که خدا ما را در مسیح قرار داده و با او یکی ساخته است (افسسیان باب 1 آیات 4, 7 و 11). هنگامی که ما این حقیقت را می پذیریم، مرگ او مرگ ما می شود و عدالت و کاملیت او عدالت و کاملیت ما می شود. راز اصلی زندگی مسیحی قرار داشتن ایماندار در مسیح و درک یکی بودن او با مسیح است.

نکته: البته عادل شمردگی به معنای کامل شدن فرد نیست. عادل شمردگی در واقع وضعیتی است که خدا محسوب می دارد و اعلام می کند او بی گناه و عادل است. اما در طول زمان و در رابطه ای که فرد با خدا دارد سعی می کند هر چه بیشتر معیارهای الهی را در زندگی اش تحقق بخشد و عملاً شخص عادل و پاکی باشد، که این یک فرآیند تدریجی و درازمدت است که تقدیس نامیده می شود.

عادل بودن شخص در حضور خدا نه به خاطر انجام اعمال نیکویش و نه به خاطر تلاش او برای زندگی پاک است، بلکه به خاطر کاری که مسیح برای شخص انجام داده است ممکن می شود. کلام خدا صریحاً می گوید که هیچ انسانی به خاطر انجام اعمال مذهبی و اعمال نیکو در حضور خدا عادل شمرده نمی شود (رومیان 28:3 و غلاطیان 2:16). زیرا محال است انسانی بتواند تمام معیارهای الهی را بدون اشتباه و کم و کاستی حفظ کند و بر این اساس عادل شود، بلکه انسانها محض فیض و با پذیرش کاری که مسیح روی صلیب برای آنها انجام داده است در حضور خدا عادل شمرده می شوند. عدالت

مسیح به حساب ما گذاشته می شود. پاکی مسیح به حساب ما گذاشته می شود (اعمال رسولان 39:13 و فیلیپیان 9:3). به همین دلیل پایه و اساس نجات مسیحی و عادل شدن و پذیرفته شدن شخص در حضور خدا همیشه و همیشه کاری است که مسیح برای ما انجام داده است.

فرزند خواندگی و مزایای آن

پس از تولد تازه و عادل شمرده‌گی، خدا ما را به عنوان فرزندان خود می پذیرد و ما را از همه ی مزایا و امتیازات فرزند خدا بودن برخوردار می سازد. کلام خدا در یوحنا 12:1 می گوید، همه ی کسانی که به مسیح ایمان می آورند قدرت می یابند تا فرزند خدا گردند. فرزند خدا بودن یعنی من وارد خانواده ی الهی شدم و عضوی از این خانواده هستم (افسسیان باب 2 آیه 19 و باب 3 آیات 14 و 15).

فرزند خواندگی بدین معنی است که اگر خدا پدر عیسی بود، از زمان پذیرش مسیح خدا پدر ما هم می شود (غلاطیان 6:4)

بنابراین دیگر غلام و برده نیستیم که باز ترسان باشیم، بلکه پسران هستیم (رومیان 8:15).

پسر خواندگی همچنین بدین معنی است که ما ورثه ی خدا و هم ارث با مسیح هستیم و روزی در جلال او شریک خواهیم شد (رومیان 8:17).

یکی دیگر از مزایای فرزند خواندگی این است که از روح خدا هدایت می شویم (رومیان 8:14) و ما را به شباهت مسیح در می آورد.

در عین حال فرزند خواندگی بدین معنی است که خدا فرزندان خود را که دوستشان دارد توبیخ و تادیب نیز می کند تا کامل شده و شریک قدوسیت او گردند (عبرانیان 10:12).

تقدیس

تقدیس فرآیندی مستمر و پیش رونده است. یعنی شروع آن با ایمان به مسیح است و ادامه پیدا می کند تا به آسمان نزد مسیح رویم. تقدیس نتیجه ی همکاری آزادانه و داوطلبانه ی ما با خدا در جهت به کمال رساندن کاری است که خدا با ما آغاز کرده است. فرآیند تقدیس بخشی جدایی ناپذیر از حیات روحانی یک ایماندار است. فرآیند تقدیس نتیجه ی ثابت ماندن در مسیح و عملکرد روح القدس در ایماندار است.

اول یوحنا باب 3 آیه 6:

آن که در او می ماند گناه نمی کند، اما کسی که در گناه زندگی می کند، او را نه دیده و نه شناخته است. تقدیس همچنین به معنای شباهت تدریجی و هر روزه ی ما به عیسی مسیح است. زیرا هر روزه با او مشارکت داریم. همان طور که مسیح قدوس بود، ما نیز خوانده شده ایم که مقدس باشیم. هدف غایی تقدیس به شباهت کامل مسیح و به قامت پری او در آمدن است (افسسیان 4:14 و رومیان 8:29).

در امر نجات ما شاهد عملکرد سه شخصیت تثلیث هستیم. خدای پدر به عنوان طراح نقشه ی نجات را طرح می کند و عیسی مسیح به عنوان پسر آمد و با مرگ خود بر صلیب و رستاخیزش از مردگان پایه و اساس نجات را فراهم ساخت، تا هر کس به این کار عظیم ایمان آورد نجات یابد و روح القدس بعنوان ادامه دهنده ی طرح پدر و پسر، انسان را متوجه این می سازد که در مقابل خداوند گناهکار است و او را به سوی توبه هدایت می کند.

شرایط توبه ی حقیقی

1. بپذیریم که گناهکاریم.

کلام خدا در رومیان باب 3 آیه 23 می گوید: زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا قاصرند. اگر کلام خدا می گوید که تو گناهکاری، در مورد گناهان کبیره و صغیره صحبت نمی کند. اگر ما یکی از احکام خدا را هر چند کوچک شکسته باشیم از استاندارد خدا سقوط کرده ایم.

2. پشیمانی قلبی از گناهان خود داشته باشیم.

خیلی مواقع می پذیریم که گناهکار هستیم، اما احساس پشیمانی نمی کنیم و این درد امروزه ی تمام انسانهاست. با این که می دانند که گناهکارند، اما هیچ اقدامی برای بیرون آمدن از آن نمی کنند. کلام خدا در دوم قرنتیان باب 7 آیه 10 می گوید: غمی که برای خداست، منشا توبه می باشد به جهت نجات، اما غم و درد دنیوی منشا موت و هلاکت است. یعنی ما قبل از توبه باید بدانیم که وضعیت ما بسیار وخیم است. باید طبق اشعیا باب 1 آیات 5 و 6 که می گوید: تمامی سر بیمار است و تمامی دل مریض، از کف

پا تا فرق سر در آن هیچ تندرستی نیست. سراسر جراحت و کوفتگی و زخم تازه است که نه بخیه شده و

نه بسته گشته و نه با روغن مرهم گذاشته شده است. بفهمیم که تماما در حضور خدای قدوس ما ناپاک و گناهکار هستیم و با یک غم و دردی که من قلب پدر آسمانی را با گناهانم شکسته ام حاضر شویم.

3. بپذیریم که از لحاظ روحانی ناتوان هستیم.

ما باید بدانیم که از لحاظ روحانی در حضور خداوند ناتوان هستیم. یعنی باید از خود نا امید شویم و دل به اعمال خود نبندیم و بدانیم که با تلاشهای انسانی قادر به پاک کردن خود نیستیم. چرا که طبق یوحنا باب 8 آیه 34 هر که گناه کند، اسیر و غلام گناه است.

از طرفی دیگر اعمال نیکوی ما در پیشگاه خداوند مانند یک پارچه ی کثیف است که در نجات ما نقشی ندارد (اشعیا 64:6).

و کلام خدا به ما تعلیم می دهد که اگر پسر شما را آزاد کند برآستی آزاد خواهید بود (یوحنا 8:36). ما احتیاج به کمک داریم و اگر خدا پدر ماست، پس منطقی است که خود راه حلی برای ما داشته باشد. هیچ پدری حاضر نیست اگر بچه ی خودش در آب بیافتد به کسی دیگر رجوع کند، بلکه خود او در آب می پرد و سعی می کند تا بچه اش را نجات دهد. در این دنیا همه ی انسانها در حال غرق شدن هستند و پدر بواسطه ی پسر خود راهی مهیا کرد تا هر که به او ایمان آورد نجات یابد.

4. به گناهان خود اعتراف کنیم.

وقتی پذیرفتیم که گناهکاریم و از گناهان خود احساس ندامت کردیم و پذیرفتیم که خود قادر به نجات خود نیستیم، آن موقع فقط باید با اعتراف به گناهان شخصی خود به خداوند زنده عیسی مسیح نجات را دریافت کنیم. در رومیان باب 10 آیات 9 و 10 می گوید: اگر به زبان خود عیسی مسیح را اعتراف کنی و در دل خود ایمان بیاوری که خدا او را از میان مردگان زنده گردانید نجات خواهی یافت.

پس طبق این آیه برای نجات باید دو قدم برداشت:

1. اعلام این که عیسی مسیح خداوند است.

2. در قلب خود ایمان داشته باشی که خدا او را از مردگان بعد از سه روز زنده گردانیده است.

پس همان طور که می بینید برای نجات اعمال ما نقشی ندارند، بلکه ایمان به کاری که خدا بواسطه ی مسیح روی صلیب برای ما انجام داده است.

5. تصمیم قطعی برای ترک گناهان.

رومیان باب 12 آیات 1 و 2:

پس ای برادران، در پرتو رحمت‌های خدا، از شما استدعا می‌کنم که بدنهای خود را همچون قربانی زنده و مقدس و پسندیده‌ی خدا تقدیم کنید که عبادت معقول شما همین است. و دیگر همشکل این عصر مشوید، بلکه با نو شدن ذهن خود دگرگون شوید. آنگاه قادر به تشخیص اراده‌ی خدا خواهید بود؛ اراده‌ی نیکو، پسندیده و کامل او.

همان طور که در این آیات می‌بینید، ما نباید افکار و امیال گذشته‌ی خود را پیروی کنیم. در آیه‌ی 2 که در مورد نو شدن ذهن صحبت می‌کند در اصل یونانی اشاره دارد به این که هر روزه ذهن خود را نو کنیم. با خواندن کلام، پرستش و کلیسا رفتن می‌توانیم ذهن خود را در مسیر الهی قرار دهیم. یادمان نرود که ما خلقت تازه هستیم. انسانیت کهنه‌ی ما مرد و مسیح می‌خواهد در ما زندگی نو و پر ثمری را شروع کند. پس ما باید در حضور خداوند عهد ببندیم که خداوند ما من نمی‌خواهد در گناهان گذشته‌ی خود زندگی کنم، بلکه می‌خواهم یک زندگی پاک و مقدس مسیحی را شروع کنم.

6. زندگی خود را به طور کامل به خدا تسلیم کنیم.

اگر باور داشته باشیم که خداوند پدر عالی و مهربان است، پس به این نتیجه می‌رسیم که هر چه او برای ما بخواهد عالی و نیکو است و می‌شود به چنین خدایی کاملاً اعتماد کرد و زندگی خود را به او سپرد. مسیح کاملاً سرسپرده‌ی پدر بود. او در باغ جتسیمانی دعا کرد که اگر می‌شود این پیاله از من بگذرد، اما نه به خواهش من، بلکه به اراده‌ی تو. و این نشان می‌دهد که عیسی خود را کاملاً به پدر تسلیم کرده بود. چون او را می‌شناخت و می‌دانست که پدر بهترینها را انجام می‌دهد. پس امروز یاد بگیریم که زندگی خود و خانواده‌ی خود و اموال خود را به دستهای زورآور خدا بسپاریم و به او اعتماد کامل داشته باشیم.

نتایج توبه چیست؟

- فرزند خدا می‌شویم.
- وارد خانواده‌ی الهی می‌شویم.
- هم ارث با عیسی می‌شویم.

- اسم ما از دفتر موت پاک می شود و در دفتر حیات نوشته می شود.
- از جهنم به بهشت منتقل می شویم.
- خدا در عیسی مسیح پدر ما می شود.
- با خدا وارد یک رابطه ی نزدیک می شویم, بطوری که نه فقط پدر صدای ما را می شنود, بلکه ما هم صدای پدر را می شنویم.
- حیات جاودانی شامل حال ما می شود.
- آزاد شدن از عادات زشت و گناہانی که اسیر آنها بوه ایم شامل حال ما می شود.

"برکت خدا با تک تک شما عزیزان."

باشد که خدا از این طریق با قلبهای شما عزیزان صحبت کرده باشد.
اگر سوال دارید یا می خواهید قلب خود را به مسیح بسپارید، ویا به نسخه های صوتی و تصویری این درس دسترسی داشته باشید، می توانید از طریق های زیر با ما در تماس باشید.

222churchvenlo

church222venlo

برای اطلاعات بیشتر، لطفاً از وب سایت ما دیدن فرمایید.

www.222churchvenlo.com